

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XV. évf. 143. szám 2016. március

Megemlékező ünnepség március 15-én

Többhelyszínes március 15-i ünnepséghez szoktak a szovátaiak az elmúlt évek során, hiszen mindig valamely templomban kezdődött és egy háromórás megszakítással a városközpontban folytatódott, majd a fürdőlepen fejeződött be. Volt időszak, amikor még a fürdőtelepről visszatért a a Petőfi Sándor lakótelepi játszótérig egy tűzijáték idejére.

„Sok ez így” gondolták azok is, akik éppen azt szeretik a szovátai ünnepségben, hogy huszárok és fúvószena kíséretében lehet vonulni egyik helyszínről a másikra, hiszen megvan ennek a maga fennköltége, ünnepélyessége. Sok ez a többszöri helyszínváltás. Tán jó lenne változtatni rajta. Tán jó lenne megszakítás nélkül tartani az ünnepséget, ha egyszer már a templomozásra összegyűlt az ünneplő közösség, maradjon együtt az ünnepség végéig. Más-hol egyhelyszínes ünnepségeket tartanak valamilyen negyvennyolchoz köthető emlékműnél, ha egyáltalán van ilyen. Nekünk kettő is van: egyik a Városháza udvarán emelt negyvennyolcasok kopjafája, a másik a Petőfi szobor a fürdőtelepen. Az ünnepségből lehetetlen kihagyni bármelyiket is. Legalább megkoszorúzni illik mindkettőt, hiszen azért állította tisztelettel a közös akarat, hogy emlékeztessen minket, és emlékeztesse későbbi generációk hosszú sorát a dicső múltra és az ősökre, akiknek hősi példája erőt adó forrás a későbbi jövőnek.

Ezen megfontolások alapján született a döntés, hogy változtassunk a központi ünnepség időpontján, és közvetlenül a római katolikus templomban tartott ökumenikus szentmise után huszárok és fúvószena kíséretében díszmenetben a városközpontba érve, az ott emelt színpadon már délben kezdjük a megemlékező beszédeket, s a koszorúzás után ott tartjuk az alkalomra szervezett ünnepi műsort, és a fürdőtelepre csupán koszorúzni menjen a huszárcsapat és akik koszorút szándékoznak elhelyezni a Petőfi szobornál.

Ez a program lehetőséget adott a tanuló ifjúság nagyszámú szervezett jelenlétére a központi ünnepségen tanáraik vezetésével, hiszen az iskolákból vonulhattak ki az ünnepi rendezvényre. Fontos, hogy ott legyenek az ünnepségeken, halljanak negyvennyolc márciusának eseményeiről és meghatározó alakjairól. Fontos, hogy tudjanak a nemzet születéséről, a fennmaradásáért vívott küzdelemről. Fontos, hogy tudják, kik ők, milyen gyökerekből nőttek ki, eleik milyen áldozatok árán maradhettek meg. Fontos, hogy éljék meg azt a közösségi érzést, amely egy életen át emlékeztesse, hová tartoznak, és érezzenek felelősséget a nemzet iránt.

Nem öncélú ez a megemlékező ünnepség, nem divat, nem egy trend követése, hanem lét-szükséglet egy nemzet számára, amely több évszázados elnyomásból is fel tudott emelkedni.

Jó, ha nem feledkezünk el erről.

mf

A nemzet

Akárcsak az egyes emberekkel való kapcsolatunkban, van valamiféle kölcsönösség a nemzettel megélt viszonyunkban is.

A nemzet ítélkezés és rangsorolás nélkül ölelő karjaival mindnyájunkat mindig befogad. Nem ítélkezik, nem sértődik meg, nem zár ki, nem üldöz el. Nincs az a közösség, amely elnézőbb, megbocsátóbb lenne nála. Nincs olyan, aki az eltévelyedetteket, az ellene szólókat, az őt megtagadókat hasonló elnézéssel kezelné. Tán csak a krisztusi szeretet közössége, amely azt monja, hogy tartsd oda a másik orcádat is, ha bántanak.

A nemzet anyaként ölel keblére, éltető erőt ad, megvigasztal, és szeretetével eláraszt. Mégis akkor kapunk többet tőle, ha magunk is adunk valamit a nemzetnek. Valamit abból, ami mi vagyunk. Ha nem mást, ráfigyelést, érdeklődést, törődést, aggodalmat. Valamit, ami kifejezi, hogy nem szakítottuk meg a kapcsolatunkat, hogy érdekel, mi történik veled, és az ő sorsában látjuk a mi sorsunkat is, s hogy nem tőle függetlenül, veled együtt vagyunk boldogok vagy boldogtalanok.

A nemzet törődést igényel. Cirógatni kell egy kicsit, hogy vidámabb és gondtalanabb legyen amikor anyaként vigyáz ránk. Mikor már mindenünk elveszett, ő az utolsó, aki még mellettünk áll. Kétségbeesésünkben az utolsó, elrebegett szóval, „anyám”, tulajdonképpen őt szólítjuk meg.

Molnos Ferenc

A Polgármesteri Hivatal
elérhetőségei:

Cím: 545500 Szováta,

Főút, 155 szám

Tel: 0265 – 570218

Fax: 0265 – 570524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Fogadóórák

Péter Ferenc polgármester:

– Kedd 11,00 órától;

Hegy Mihály alpolgármester:

– Szerda 11,00 órától;

Domokos András jegyző:

– Csütörtök 11,00 órától;

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Kelemen Eduard Nicolas (szülei: Kelemen Béla és Kelemen Nicoleta Roxana); Kacsó Endre Zoltán (szülei: Kacsó Endre és Kacsó Gyöngyi); Kalányos Orsolya (szülei: Kalányos Lajos és Rostás Emese); Kiss Dávid (szülei: Kiss Márton és Kiss Tünde); Ferenczi Csilla Adrienn (szülei: Ferenczi Csongor Gábor és Lukács Enikő); Olariu David Mihai (szülei: Olariu Alexandru és Piroșca Alina); Fülöp Erzsébet Csilla (szülei: Fülöp Ioan és Fülöp Erzsébet); Szócs Kristóf Kálmán (szülei: Szócs Miklós és Szócs Eszter); Moldovan Denys Alberto (szülei: Moldovan Lucian és Moldovan Adriana); Domokos Attila Ignác (szülei: Domokos Károly József és Domokos Judit); Piri Boglárka Andrea (szülei: Piri János és Tamás Anna Mária); Szabó Dóra (szülei: Szabó Zsolt és Szabó Edit); Gábor Zoltán (szülei: Gábor Jankó és Gábor Mándra);

Isten éltesse Öket!

Házasságot kötöttek: Szoboszlai László Erik (Fő út 187 A₂/9 szám) – Eröss Éva Noémi (Fő út 187 A₂/9 szám); Vónya Ferenc (Kurta utca 9 szám) – Mircea Elza Livia (Kurta utca 9 szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Vadász Sándor (sz. 1925) – Parajdi út 90 szám; Kelemen Sándor (sz. 1945) – Hosszú utca 130 szám; Simon György (sz. 1941) – József Attila utca 2 szám; Szócs Ferenc (sz. 1922) – Rózsák útja 33 szám;

Nyugodjanak békében!

Támogatás az óvodásoknak

Szováta Város Önkormányzata, a 2016. évi helyi költségvetés terhére támogatást nyújt Szováta város területén a lakóit célcsoportként vagy kedvezményezetteként érintő programok megszervezéséhez. A támogatott tevékenységi területek: közművelődés, hagyományörzés, sport. A támogatás elnyerésének módja pályázat benyújtása a www.primariasovata.ro honlapon közzétett vagy a Városháza 5 sz. irodájában igényelhető kiírás és dokumentáció szerint. A pályázatok benyújtási határideje 2016. május 16. További információkat a Városháza 5 sz. irodájában vagy a 0265570218 telefonszám belső 116 mellékén kérhetnek az érdeklődők.

A hátrányos helyzetű családból származó gyermekek havonta, szeptembertől júniusig kaphatják meg azt az utalványt, amelyet szülei élelmiszerre, tisztálkodási szerekre, ruházatra és tanszerekre költhetnek el. A szülők kérvényezés és egy nyilatkozattal útján juthatnak hozzá a támogatáshoz.

Az országos kimutatások szerint Romániában 2014-ben 18,5%-os volt az iskolaelhagyási ráta. Három óvodáskorú szegény gyermek közül jelenleg egy jár valamilyen tanintézménybe. Országos viszonylatban – a Munkaügyi Minisztérium nyilvántartása szerint – több mint 110 000 gyermek után járna a havi 50 lejes óvodai szociális jegy.

A gyermekek oktatáshoz való jogát szeretnék érvényesíteni, illetve az iskolaelhagyást és a társadalmi egyenlőtlenségeket csökkenteni hosszútávon azzal a törvényvel, melynek gyakorlatba ültetése most kezdődik.

A **Minden gyermeket az óvodába** elnevezésű 248/2015-ös számú törvény által a 3 és 6 év közötti gyermekek óvodába járatását ösztönzi azzal, hogy havi 50 lejes szociális jegyet biztosítanak minden olyan hátrányos helyzetű családnak, melyen belül az egy főre eső jövedelem nem haladja meg a

havi 284 lejt. A támogatás folyósításának feltétele, hogy a gyermek ne hiányozzon alaptalanul az óvodából.

A törvényt most egy országos program keretében ültetik gyakorlatba minden megyében. A szociális jegyek értékét az államkasszából állják, a törvény gyakorlatba ültetését pedig a helyi tanácsok/polgármesteri hivatalok és a tanintézmények vezetői kell megoldják.

Fontos:

„A támogatási kérelmet a csatolt iratokkal április 30-ig fogadják a polgármesteri hivatal szociális osztályán” – tudtuk meg Mátyás Imola irodavezetőtől, aki további információkkal is szolgált:

„Ugyanazok a feltételek érvényesek, mint a fűtési támogatás illetve a szociális segély vagy a gyermek-pénz-pótlék igénylése esetén.”

Szükséges iratok:

- kitöltött típus-kérelem;
- a kérvényező szülő személyi igazolvány másolata,
- a gyerek születési bizonyítványa másolata,
- jövedelmi igazolások,
- óvodai jelenlét igazolása

Részleteket a programról és a jogszabályról a www.fiecarecopilgradinita.ro honlapon találhatnak.

MESAJ CU PRILEJUL ZILEI MAGHIARILOR DE PRETUTINDENI

La 15 martie 2016 se împlinesc 168 de ani de la Revoluția Maghiară de la 1848, momentul care a însemnat începutul modernizării Europei de azi. Pentru vecinii și prietenii noștri maghiari – care locuiesc în Ungaria, în România sau oriunde în lume – această zi este una dintre cele mai mari sărbători, devenind, de-a lungul timpului, un simbol al luptei pentru libertate, dreptate și pace.

Anul 1848 reprezintă un moment comun în istoria României și Ungariei, fiind determinat pentru formarea și consolidarea celor două națiuni, așa cum sunt ele astăzi. De aceea, 15 Martie este un moment în care suntem datori să ne amintim că societatea în care trăim în zilele noastre, ca români și maghiari, dar mai ales ca cetățeni europeni, este rezultatul unor aspirații și idealuri pentru care au luptat înaintașii noștri. Valorile pentru care maghiarii au declanșat Revoluția de la Pesta – printre care se numără libertatea presei, democrația parlamentară, guvern responsabil sau egalitatea tuturor cetățenilor sub aspect civic și confesional – sunt în spiritul revendicărilor exprimate de transilvăneni în Proclamația de la Blaj și, mai mult, sunt valori care călăuzesc în prezent națiunile noastre.

Transmit astăzi poporului maghiar, etnicilor maghiari din România și de pretutindeni, cu ocazia celor 168 de ani de la martie 1848, un mesaj de respect și solidaritate. Vom fi me-

reu preocupați ca maghiarii din România să trăiască aici în pace, armonie și colaborare și ne vom asigura că există cadrul adecvat pentru păstrarea tradițiilor, culturii și limbii fiecărei minorități etnice pentru că minoritățile naționale în general și comunitatea maghiară în particular au reprezentat și reprezintă un izvor important de bogăție spirituală în România care trebuie valorificat pentru întregirea zestrei noastre culturale.

România și Ungaria au trecut împreună, de-a lungul istoriei, prin etape similare, au parcurs experiența regimurilor totalitare din cele două țări, dar și pașii pentru aderarea la NATO și integrarea în Uniunea Europeană.

Drumul nostru continuă, aspirațiile noastre comune fiind în sensul respectării valorilor democratice și prosperității cetățenilor noștri, indiferent de etnia lor.

Dialogul dintre România și Ungaria, dialogul între românii și maghiarii care locuiesc în țara noastră sunt resurse importante pentru consolidarea aspirațiilor noastre comune, pentru atingerea obiectivelor născute în spațiul și în spiritul construcției europene comune.

Transmit astăzi, cu acest prilej, ”La mulți ani”, tuturor maghiarilor!

Dacian CIOLOȘ
Prim-Ministru al României

Adresa Primăriei
Orașului Sovata:
Sovata, Str. Principală
Nr. 155.

Tel: 0265 570 218

Fax: 0265 570 524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Program audiențe

Primar: Péter Ferenc:

Martți – de la ora 11,00;

Viceprimar: Hegyi Mihály:

Miercuri – de la ora 11,00;

Secretar: Domokos András:

Joi – de la ora 11,00;

Primăria Sovatai anunță că și în acest an se menține reducerea de impozit acordată celor care plătesc integral impozitul pentru tot anul în primele trei luni. Facilitatea constă într-o reducere de 10 la sută din totalul impozitului și se aplică doar persoanelor fizice.

Consiliul Local Oraș Sovata anunță concurs de proiecte în domeniul culturii, păstrării tradițiilor populare, pentru organizații cu activitate în domeniile amintite. Ghidul solicitantului și formularele necesare depunerii proiectului de finanțare sunt accesibile pe adresa de internet www.primariasovata.ro. Data limită de depunere a proiectelor este 16 mai 2016. Cei interesați se pot adresa Aparatului executiv al Primarului, Sediul Orașului Sovata, Cam. 5 sau la nr. tel. 0265570218 interior 116.

„1848. március 15-én a magyar nemzet kinyilvánította szabadságvágyát, egyértelművé tette az önálló, független Magyarország megteremtésének szándékát. Erre a bátor büszke, öntudatos napra emlékezünk mi, Szóvát város ünneplő közössége.” – ezekkel a szavakkal indult az ünnepség a Városházánál.

Nemzeti imánk eléneklése után Csanádi Imre *Március ünnepére* című versét szavalt a Simonfi Zsuzsanna, a Domokos Kázmér Technológiai Líceum XI. C osztályos tanulója, aztán Péter Ferenc polgármestert kérték fel ünnepi beszéde megtartására.

Ezt követően Magyarország csíkszeredai főkonzulátusának konzulja dr. Flender Gyöngyi olvasta fel Orbán Viktor miniszterelnök március 15-i üzenetét.

A Domokos Kázmér Technológiai Líceum diákjainak előadásában *A költő, ha visszatér* című dalt hallhatták. Énekelt: Áchim Brigitta Blanka. Gitározott: Kintzel Erik.

Bajkó Norbert római katolikus káplán osztotta meg ünnepi gondolatait.

A kegyelet koszorúinak elhelyezése következett, majd a Székely Himnusz elénekülésével kulturális műsort követhette a nagyszámú ünneplő közösség:

- A Domokos Kázmér Technológiai Líceum diákjainak zenés összeállítását,

- Arany János *Nemzetőr-dal* című versét Lengyel Szilárd IX. B osztályos tanuló tolmácsolásában,

- a 2015 őszen lelkes fiatalokból alakult, Szóvátai Bokréta Néptáncsoport előadásában füzési néptáncokat (koreográfus: László Szabolcs Zsolt székelyudvarhelyi néptáncoktató),

- a Mezőhavas Népi Zenekart (szólisták: Tóth Miklós és Nagy József).

Péter Ferenc polgármester ünnepi beszéde

Az a szó, hogy forradalom minden bizonynyal mást jelent minden népnek. Amely nép történetében nem fordult elő forradalom – ilyen is van –, az is valamiféle fogalmat alkot róla, az is lelkesen beszél róla, mert megvan benne az igazságtalanság, a jogfosztás, az elnyomás elleni lázadás vágya, mert hallotta más népek történeteit, és sejt valamit a forradalommal járó szabadságérzés mámoráról. Amely népnek pedig volt forradalma, annak van is. Az e szó hallatán évtizedek, évszázadok múltán is arra gondol – mert van, amire konkrétan gondolnia –, ami eleivel akkor

történt, s amit arról megőrzött az emlékezet, s felidézi magában a nemzedékről nemzedékre, idegről idegre átadott érzést. A forradalom sosem múlik el, megmarad bennünk. Megmarad vágyban, érzésben, hitben, tapasztalatban, tanulásban. Megmarad példaként, megmarad közös erőforrásként, amelyből mindig lehet erőt meríteni.

Mi, magyarok két olyan forradalomhoz is vissza tudunk nyúlni, amely nem csupán a közös igazság keresésével, az erősebbel való szembenállás bátorságával erősít, hanem szép példájával valamiféle erkölcsi tisztasággal is feltölthet. Az 1848-as és az 1956-os forradalom ilyen. Egy másikról, az 1918-as őszi rózsás forradalomról ez nem mondható el, pedig a monarchiából az vitte ki az országot.

Az 1848-as forradalom egynapos, vértelen forradalom. Csata nem volt, puska nem dörrent, kard nem vágott, szurony nem döfött

azon a napon. Inkább valamiféle utcára ki-vitt akaratkinyilvánító, egységgé kovácsló népünnepély volt. Ráébredés arra, hogy egyazon nemzet tagjai, és hogy a nemzet magához öleli őket. Olyan szép a történet, amit nemzedékeken át örizzük róla, mint a mesében, ahol – mint tudjuk – végül győz a jó. Aznap valóban győzött a jó. Pesten kinyomtatták Petőfi Talpra magyar című költeményét és a tizenkét pontot, melyet Pest város tanácsa is még aznap elfogadott, börtönéből kiszabadították Táncsics Mihályt, nemzetőrség felállításáról döntöttek.

Pozsonyban az országgyűlés elfogadta Kossuth társadalom megújító feliratát – amelynek rövid kivonata, egyfajta tartalomjegyzéke volt tulajdonképpen a márciusi ifjak tizenkét pontja –, s azzal az országgyűlés küldöttsége a királyhoz utazott Bécsbe. Ez március tizenötödikének esemény-sora. Ez március tizenötödikének forradalma, amely nem csupán az elkövetkező napok eseményeit generálta, de meghatározóvá lett az ország és a nemzet sor-

sának alakulásában. Két nappal később az uralkodó hozzájárul egy külön magyar kormány felállításához gróf Batthyány Lajos vezetésével, és beindulnak a reformok. Bécs engedékenysége addig tart, amíg az uralkodóház erőt gyűjt, aztán megkövetkezik a fegyveres harcba torkolló szembenállás, következik a szabadságharcunk. Hogy ma még nemzetként vagyunk, és hogy Magyarország – ha megcsonkítva is – még létezik, az ebből a nemzetudatra ébredésből, a közös erőnkbe vetett hitből következik.

Ma már nem kétséges, hogy addig tudunk nemzetként megmaradni, amíg él bennünk a történelmi múlt tudata, és hiszünk magunkban és egymásban, hiszünk a nemzet életterében.

Megannyi megpróbáltatásban van részünk naponta. Megannyi módon igye-

keznek gyengíteni bennünk a hitet olyan erők, amelyek a magyar nemzeti létünkben veszélyt látnak, illetve olyanok, amelyek egy nemzetek nélküli Európában – s tán világban – gondolkodnak. Az együvé tartozásunk tudatában érzetben rejlő erőt szeretnék megtörni, mert könnyebben tudnak elbánni velünk külön-külön emberként, mint egységes nemzetként. Ezért hangsúlyozzák nemzetközi fórumokon is az egyéni jogokat, hallani sem akarva közösségi jogokról. Pedig a közösségi jogok védik mindazt a közös nyelvet, közös történelmet, közös kulturális hagyomány összességéből álló értéktárat, ami idegen hatalom béklyójában megtart magyarnak.

Európára már korábban rászabadították a pénz egyeduralmát, amely tagad minden értéket önmagán kívül. Aztán rászabadították Európára a harmadik világ népeit, hadd tegyék tönkre azt, amit még a pénz sem tudott, számolják fel mindazt, amit ma még pozitív hangszíjjal mondunk, amikor európainak nevezünk. Mindazt a szellemi és tárgyi értéket, amit a keresztény Európa kétezer év alatt kigondolt, alkotott, kitermelt, épített, létrehozott, és amihez mindig visszaigazodhatott az, aki valamely eszméből egy időre tőle eltért.

Az új idők új hadviselést hoznak. Határainkon belül az ügyészséget, bíróságot használják ellenünk. Az igazságszolgáltatás köpenyébe bújva fosztogatnak, támadnak meg, próbálnak megsemmisíteni, de legalább megfélemlíteni immár. Az erdélyi magyar közösség lefejezése folyik évek óta. Tisztségviselőinket mondvasínált ügyekkel hurcolják meg. Tisztelességükre, emberi méltóságukra törnek, igyekeznek besározni őket, a közösségünk előtt becstelenné, hiteltelenné tenni. És nem lehet ellene apelláta, hiszen a bíróság döntése szent. Szent akkor is, ha láthatóan részrehajlóak a döntések. Még a panaszszót is elfojtják ennek az újonnan jött, idézőjeles „szentségnek” a nevében.

Ez afféle modernkori hódoltatás akar lenni. Némán tűrővé akar minket tenni a létünk által irritált többség. – Maradjatok csendben! – mondják. – Maradjatok észrevétlenek! – sugallják.

De mi már nem tudunk csendben maradni, nem tudunk észrevétlenül meghúzódni. Mi nem tudjuk elfelejteni 1848. március 15-ét, és nem tudjuk elfelejteni a szabadságharcunkat, ahogyan nem tudjuk elfelejteni 1956 októberét sem, mert nekünk voltak forradalmaink. Nem afféle a szembítés és nagyobbítás szándékával forradalomnak mondott hatalomváltásunk, hanem valódi forradalmak, amelyek idegen megszállók elleni szabadságharcban nemesedtek igazi értékévé, és fényükből máig semmit sem veszítettek.

Még él bennünk a forradalom. Ezért vagyunk ma itt. Ezért hajtunk fejet mindazok emléke előtt, akik hittek benne, hitték, hogy általa szabadságunk lesz, szebb jövő köszönt a magyar nemzetre, és készek voltak életüket is áldozni ezért.

Még él bennünk a forradalom. Ezért emelünk szót a sérelmek láttán. Ezért szervezzük ellenszélben is közösségi életünket, hogy a szavak mellett a munka, a tett is szóljon értünk. Ezért vállalunk egymásért felelősséget.

Orbán Viktor miniszterelnök üzenete

Tisztelt Honfitársaim!

Nagy tisztelettel köszöntöm Önöket a magyar szabadság születésének napján.

1848. március 5-e piros betűkkel írta be magát a magyar történelembe. Egy nemzet született újjá ezen a napon, mely ütőképes hadsereg, megfelelő ipari háttér és szövetséges nagyhatalmak nélkül, kívül-belül körülkerítve fogott hozzá, hogy fordítson egyet sorsának kerekén. A 48-as magyarság határozottan és bátran állt ki a nemzet követelése mellett: császári önkény helyett *felelős minisztériumot* és *törvény előtti egyenlőséget*, a pénzügyi függés helyett *nemzeti bankot*, az elnyomás helyett *szabadságot* kívánt. Tudta, hogy a szabadság és a függetlenség nem kívülről ránszabott ruha, hanem belülről épül kifelé, mint almára a héj, csigára a ház, ezért az itt honos gondolatokból és a magyar szabadságvágyból épített országot magának.

Az azóta eltelt 168 év csak elmélyítette bennünk ezt a gondolatot. Törvényeinket, mindennapi életünket ma is ahhoz akarjuk igazítani, amit számunkra jelent a szabadság itt, ebben a Kárpátok által koszorúzott medencében. Ma is megragadunk minden lehetőséget, hogy elérjük: senki se vitathassa nemzeti szimbólumainkat, senki se kérdőjelezhesse meg alkotmányos jogainkat, senki se vehesse el tőlünk iskoláinkat, és senki se sorozhassa be, és küldhesse idegen háborúba fiainkat. Úgy akarjuk szolgálni a magyar szabadság és megmaradás ügyét, ahogy a márciusi ifjaktól tanultuk: egy szívvel, egy lélekkel, egy akarral.

Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

Budapest, 2016. március 15.

Magyarország miniszterelnöke
Orbán Viktor

Városi konzultáció

A munkahelyteremtés, az egészségügyi ellátás javítása, a jövedelmek emelése és az erdélyi utak feljavítása foglalkoztatja leginkább az erdélyi magyar családokat – derült ki az RMDSZ által végzett városi konzultáció eredményeiből, amelyeket február 23-án ismertetett Nagy Zoltán területi szervezetekért felelős ügyvezető alelnök.

Az Eurotrans Alapítvány elnöke elmondta, négy hónapon keresztül 36 erdélyi városban több mint 50 ezer magyar családot kérdeztek meg arról, hogy melyek a legfontosabb problémák, mire van igény települési szinten, illetve az erdélyi magyar közösség szintjén, milyen ügyekkel kell foglalkoznia érdekvédelmi szervezetünknek.

Nagy Zoltán beszámolója szerint ennek a munkának az egyik legfontosabb hozadéka az, hogy kollégái jelentős számú magyar családot kerestek fel Erdély-szerte, kikérték a véleményüket a közösségi prioritásokról. „Utcáról-utcára, házról-házra járva találkoztak és beszélgettek az emberekkel, akiktől megtudták, mit várnak el az érdekképviselőktől, mire kell odafigyelnünk a következő időszakban. Pontos helyzetképet alkottunk a teendők körül” – hangsúlyozta az ügyvezető alelnök.

Négy fontosabb elvárás

A konzultáció során a magyar emberek egyértelműen megfogalmazták: alapvetően gazdasági és egészségügyi kérdésekre vonatkoznak az

RMDSZ-el szemben támasztott általános elvárásaik. A legfontosabb elvárás számukra a biztonság megteremtése a megélhetésben az egészségügyi ellátásban, meg a közlekedési lehetőségek javítása.

A megkérdezettek szerint az RMDSZ-nek elsősorban ezek megoldásában kell szerepet vállalnia. Közép-Erdélyben és szórványban mindezek mellett a magyar nyelvű oktatás támogatására van kiemelkedő igény. A 36 erdélyi városban ugyanakkor a magyar emberek azt is elvárják az RMDSZ-től, hogy nemzetiségi kérdésekben is kiálljon, és megvédje jogaikat.

Az iránnyal elégedettek

A települések fejlődési irányát a városi konzultációba bekapcsolt 36 város megkérdezettjeinek túlnyomó többsége (71 százaléka) pozitívként ítéli meg. A kedvező irányt érzékelők aránya átlagon felüli a székelyföldi városokban. Az elégedetlenek aránya a Partiumban a legmagasabb, itt elsősorban Szatmárnémeti válaszadói kifogásolják a város fejlődési ütemét.

Kiderült, hogy a települések fejlődési irányának percepciója nem független a polgármester nemzetiségétől sem: a magyar, illetve az RMDSZ-es városvezetők által irányított településeken bizonyíthatóan magasabb az elégedettek aránya. A jelenlegi polgármesterekkel a válaszadók 52 százaléka elégedett. A magyar nemzetiségű polgármesterek esetében ugyanez az arány 69, a román városvezetők esetében 40 százalékos.

A legkedveltebb magyar polgármesterek Erdőszentgyörgy, Nagyszalonta, Nagykaroly, Szováta, Szilágycseh, Nyárádszereda, Sepsiszentgyörgy, Pécska és Barót vezetői. Átlagon aluli elismerést Gyergyószentmiklós és Székelyudvarhely városgazdái kaptak. A román polgármesterek közül Szatmárnémeti előjárója a leginkább elutasított.

Az RMDSZ megítélése az egyes városok szintjén nagyon differenciált. Átlag felett Szilágycseh, Nagykaroly, Szováta, Beszterce, Arad, Nagyenyed, Szatmárnémeti, Erdőszentgyörgy, Szászrégen, Bethlen, Nagybánya, Kisjenő, Nagyszalonta, Vajdahunyad, Zilah, Pécska, Csíkszereda válaszadói értékeli pozitívan az RMDSZ tevékenységét. Marosvásárhelyen a leginkább megosztottak a válaszadók az RMDSZ tekintetében, itt az elégedettek, illetve az elégedetlenek aránya is átlagon felüli.

A konzultáció során a könnyített honosításról is megkérdezték a magyar embereket, akiknek túlnyomó többsége úgy vélekedett: magyarságtudatának megerősítéséért kérte a kettős állampolgárságot. Azok, akik még nem igényelték, leginkább arra hivatkoztak, hogy tartanak a bonyolult és költséges ügyintézésről. Nagy Zoltán Levente ezzel kapcsolatosan emlékeztetett: az Eurotrans Alapítvány által végzett honosítási tevékenység teljes mértékben ingyenes. Hozzátette, a következő időszakban reklámkampányt indítanak azért, hogy minden romániai magyar értesüljön erről az előnyről.

Ennyi a rövid általános összefoglalót adó közlemény a **Városi konzultáció** eredményeiről, amelynek során 36 erdélyi város 50 591 személyét kérdezték meg. A módszertan szerint az önkéntesek, kérdezőbiztosok nagykorú, magyar nemzetiségű egyéneket kellett megkérdezzenek személyesen, lehetőleg a válaszadó lakásán. Egy háztartásból elvileg csak egy személy volt lekérdezhető.

Az eredményeket torzító tényezők

1. A háztartások, illetve a személyek kiválasztása nem véletlenszerűen történt – ez minden esetben a helyi szervezőkre, illetve sok esetben magukra a kérdezőbiztosokra volt bízva.

2. Másrészt nagy valószínűséggel feltételezhetjük, hogy a megkérdezettek kiválasztása a politikailag, illetve etnikailag aktívabb rétegek köréből történt, akik nagyobb eséllyel elérhetők, illetve válaszolnak egy ilyen típusú felmérésben. Ennek okán az eredmények torzíthatnak, azaz a valóságnál pozitívabb képet mutathatnak politikai, illetve az etnikai jellegű kérdések tekintetében (mint például a magyar állampolgársághoz való viszony).

A felmérés képet ad

Mindezzel együtt a felmérés egy értékelhető képet ad településenként, de akár régióként is arról, hogy miként vélekedik a magyar lakosság a településfejlesztésben végzett munkáról, a legfontosabb feladatokról, a megválasztott tisztségviselők és a politikai szervezetek tevékenységéről illetve a magyar állampolgárság igényléséről.

Minket, persze, leginkább a városunkban végzett felmérés eredményei érdekelnek. Aztán meg ezek összevetése a más településeken mért adatokkal, mert az egymáshoz viszonyításban pontosabban látszanak az eredmények.

Így, együtt tud hasznos lenni mindazok számára, akik az elkövetkező időkben településfejlesztésben illetve a közéletben szerepet vállalnak. De lássuk, Szovátán az 1 143 megkérdezett válaszából milyen kép kerekedett ki! A felmérés táblázatait használjuk.

Megítélése szerint az elmúlt 3 évben milyen irányba fejlődött a település, ahol él? (%)

	Nagyon rossz irányba	Inkább rossz irányba	Inkább jó irányba	Nagyon jó irányba	Nem tudom (NT)	Nem válaszolt (NV)	Jó irányba
Szováta	0,5	5,6	53,8	38,2	1,1	0,8	92,0

Kommentár: Valóban ezt a kérdést is fel lehet tenni, mert adott esetben egy település fejlődési irányának helyességén is lehet vitatkozni. Esetünkben például azon, hogy a város turisztikai jellegét kell-e tovább hangsúlyozni vagy inkább ipari beruházásokat eszközölni. Úgy vélem a kérdés megfogalmazói nem erre gondoltak, s ezért szerencsésebb lett volna az a kérdés, hogy: mennyire elégedett a település fejlődési ütemével? Tehát nem a fejlődés iránya, hanem annak üteme lett volna a vizsgálat tárgya.

Meggyőződésem, hogy a válaszadók – a rossz kérdés ellenére – tulajdonképpen erre válaszoltak. Így aztán a rossz irányt vélők (6,1 %) illetve a jó irányt vélők (92,0 %) választát is eképpen értelmezhetjük.

A 36 erdélyi város (ennyiben végeztek Városi konzultációt) listáján Szováta a negyedik helyen áll az erre a kérdésre adott válaszok alapján. Tehát mindössze három erdélyi városban elégedettebbek a magyarok településük fejlődésével.

Milyen mértékben elégedett Ön az országos RMDSZ tevékenységével? (%)

	Nagyon elégedetlen	Inkább elégedetlen	Inkább elégedett	Nagyon elégedett	NT	NV	Elégedett
Szováta	5,2	18,8	61,0	6,5	4,1	4,4	67,5

Kommentár: A megkérdezettek majdnem negyede (24 %) nyilvánította ki elégedetlenségét az országos szervezetről.

Az elégedettség mutató (67,5 %) a városok sorában Szováta számára a második helyet jelenti.

Milyen mértékben elégedett Ön a helyi RMDSZ tevékenységével? (%)

	Nagyon elégedetlen	Inkább elégedetlen	Inkább elégedett	Nagyon elégedett	NT	NV	Elégedett
Szováta	2,4	10,0	70,0	10,4	3,5	3,6	80,4

Kommentár: Az országos RMDSZ-szel való összevetésben a helyi szervezet megítélése kedvezőbb, az elégedetlenségüket megvallók száma majdnem felére esett (12,4 %). Ez nyilván a velük szemben támasztott elvárások különbözősége miatt is lehet, de a személyes kontaktus léte vagy hiánya is fontos szerepet játszhat benne. Nem kevésbé a média által kialakított kép, ami az országos szervezet esetében negatívabb befolyással van a válaszadók véleményére, mint a helyi szervezet vonatkozásában. Főleg, ha jóval kisebb hevesességű politikai csetepaté és felhajtás van körülötte.

A kérdés, s ennek okán a kapott válaszok nem tették lehetővé, hogy pontosíthassuk az elégedetlenség illetve az elégedettség okát, csupán a fokát. Ez egyaránt érvényes az országos illetve a helyi szervezetre vonatkoztatva.

A válaszolók mégis adtak választ – a kérdőív más pontjainál – arra, hogy mik az elvárások a politikum és a tisztségviselők irányában, milyen prioritásokat látnak az elkövetkező időszakra az országos és a helyi küzdőtereken, és ebből nyilván következtethetünk arra is, hogy mi válhatta ki elégedetlenségüket vagy elégedettségüket a szervezet tevékenységével kapcsolatban.

Önkormányzati képviselet a városban (a 2012-es választások eredményei)

	Polgármester	Tanácslétszám	RMDSZ tanácsosok	MPP tanácsosok	EMNP tanácsosok	Romapárti tanácsosok
Szováta	RMDSZ	15	11	3	0	1

Kommentár: A helyi tanács összetételében nincs EMNP-tanácsos, ennek ellenére – a későbbiekben majd láthatjuk –,

a véleménynyilvánítók (nyilván tájékozatlanságból vagy félreértésből) a nemlétező tanácsosok munkáját is kiértékeltek.

Milyen mértékben elégedett Ön a jelenlegi polgármester tevékenységével? (%)

	Nagyon elégedetlen	Inkább elégedetlen	Inkább elégedett	Nagyon elégedett	NT	NV	Elégedett
Szóváta	0,8	4,9	56,1	34,2	0,7	3,3	90,3

Kommentár: A polgármester tevékenységéről a megkérdezettek 5,7 %-a nyilvánított ki elégedetlenséget, 90,3 %-a viszont pozitívan vélekedett róla.

Ezzel a város szintén toppon van, hiszen ennél nagyobb megelégedettséget (90,4 % és 91,5 %) mindössze két városban mutat a felmérés.

Milyen mértékben elégedett Ön a település önkormányzatának, helyi tanácsának tevékenységével? (%)

	Nagyon elégedetlen	Inkább elégedetlen	Inkább elégedett	Nagyon elégedett	NT	NV	Elégedett
Szóváta	1,6	8,4	55,7	27,0	3,4	3,9	82,7

Kommentár: A helyi tanácsának tevékenységét a válaszolók 10,0 %-a találja kevésnek vagy nem megfelelőnek. Viszont 82,7 %-a elégedett vele. Ez a mutató a városok sorában az első helyre teszi Szóvátát.

Viszont nem kétséges, hogy viszonylag kevesen vannak, akik látnák, hogy a településfejlesztéshez mivel járult hozzá a helyi tanács. Ez leginkább akkor látszik, ha a belső viszály azt éppen eredménytelenül teszi. Szerencsére ez nem szóvátai tapasztalat.

Milyen mértékben elégedett Ön az RMDSZ tanácsosok tevékenységével? (%)

	Nagyon elégedetlen	Inkább elégedetlen	Inkább elégedett	Nagyon elégedett	Nincs ilyen	NT	NV	Elégedett
Szóváta	4,3	9,0	65,4	9,2	0,1	7,5	4,4	74,6

Kommentár: Többen elégedetlenek (13,3%), mint a helyi tanács munkájával (10 %) illetve a helyi RNDSZ tevékenységével.

Kevesebben elégedettek, mint a polgármester tevékenységével (90,3) és kevesebben, mint az egész tanács tevékenységével (82,7)

Milyen mértékben elégedett Ön az MPP tanácsosok tevékenységével? (%)

	Nagyon elégedetlen	Inkább elégedetlen	Inkább elégedett	Nagyon elégedett	Nincs ilyen	NT	NV	Elégedett
Szóváta	21,1	17,7	11,1	2,0	0,6	34,6	12,9	13,1

Kommentár: Itt nagyobb az elégedetlenségi mutató (38,8 %) és a nem válaszolók (12,9 %). A *Nem tudommal* válaszolók

aránya (34,6 %) meg nagyon magas. Elégedettséget a válaszolók 13,1 %-a fejezett ki. A létezésüket 0,6 % tagadja.

Milyen mértékben elégedett Ön az EMNP tanácsosok tevékenységével? (%)

	Nagyon elégedetlen	Inkább elégedetlen	Inkább elégedett	Nagyon elégedett	Nincs ilyen	NT	NV	Elégedett
Szóváta	21,4	15,8	11,2	1,9	1,3	35,8	12,5	13,1

Kommentár: Ha összehasonlítjuk az EMNP tanácsosokra vonatkozó táblázatunkat az MPP tanácsosokéval minden adatban nagy hasonlóságot láthatunk: - Nagyon elégedetlen: 21,4 % (EMNP) és 21,1 % (MPP); - Inkább elégedetlen: 15,8 % (EMNP) és 17,7 % (MPP); - Inkább elégedett: 11,2 % (EMNP) és 11,1 % (MPP); - Nagyon elégedett: 1,9 % (EMNP) és 2,0 % (MPP); - Nincs ilyen: 1,3 % (EMNP) és 0,6 % (MPP); - Nem tudom: 35,8 % (EMNP) és 34,6 % (MPP); - Nem válaszolt: 12,5

% (EMNP) és 12,9 % (MPP); - Elégedett: 13,1 % (EMNP) és 13,1 % (MPP) (azonos);

Érdekes eredmény. Főként azért mert Szóvátán egyetlen EMNP tanácsos sem létezik. Ezt viszonylag kevesen (1,3 %) tudták. Egyértelmű, hogy azok is, akik elégedetlenségüket fejezték ki az EMNP tanácsosok munkájáról, s azok is akik azal elégedettnek mondták magukat, teljesen összemosták az MPP-t és az EMNP-t. Talán nem is véletlenül.

Az alábbi három táblázat a választási hajlandóságról nyújt adatokat.

A választói kedv az előzetes nyilatkozatok szintjén mindig magasabb szokott lenni, mint ténylegesen a választások napján.

Amennyiben jövő vasárnap kerülne megszervezésre, Ön elmenne szavazni az önkormányzati, helyhatósági választásokon? (%)

	Biztosan igen	Valószínűleg igen	Valószínűleg nem	Biztosan nem	NT	NV
Szováta	63,4	28,7	3,3	3,8	0,7	0,2

Amennyiben jövő vasárnap kerülne megszervezésre, Ön elmenne szavazni az országos, parlamenti választásokon? (%)

	Biztosan igen	Valószínűleg igen	Valószínűleg nem	Biztosan nem	NT	NV
Szováta	48,7	39,3	5,6	5,3	0,6	0,4

Amennyiben jövő vasárnap kerülne megszervezésre, Ön elmenne szavazni a magyarországi parlamenti választásokon? Akik igényelték az állampolgárságot. (%)

	Biztosan igen	Valószínűleg igen	Valószínűleg nem	Biztosan nem	NT	NV
Szováta	27,4	24,3	17,4	29,3	1,6	0,0

A további táblázatokban a feladatok fontossági sorrendjének meghatározása található.

A jobboldali négy táblázatban összefoglalt válaszok a szovátai feladatokat jelölik ki. Az önkormányzat ezzel konkrét visszajelzést kapott néhány kérdésfelvetésre. Egyértelmű, hogy a településfejlesztést szolgáló kezdeményezéseket, terveket támogatják. Ezzel együtt sokan (39,2 %) szeretnék megtartani szerethető kisvárosnak, nem szívesen fogadnák mostani karakterének megváltozását.

Az alul levő táblázat az országos RMDSZ számára jelöl ki prioritásokat. A legtöbben a megélhetési gondok enyhítését, az egészségügyi ellátás javítását és az oktatást tartják elsődleges fontosságú feladatnak országos szinten.

A túloldalon a magyar igazolvány igényléséről kapunk képet.

Az alábbi problémák közül, Ön szerint melyik az a kettő, amellyel az RMDSZ-nek a leginkább foglalkoznia kellene? (%)	
Munkanélküliség kezelése, munkahelyteremtés	34,1 %
Egészségügyi ellátás javítása	34,1 %
Nyugdíjak, fizetések emelése	28,6 %
A magyar oktatás támogatása	17,7 %
A korrupció megfékezése	14,6 %
Az erdélyi utak feljavítása	13,2 %
A magyar összefogás megvalósítása	11,0 %
Az erdélyi települések fejlesztése	10,6 %
A magyar lakta régiók gazdasági megerősítése	10,0 %
Az autonómia megvalósítása	9,3 %
A magyar nyelv hivatalos használatának bővítése	9,2 %
A magyarok egyenjogúságának kiharcolása	7,6 %

Ön szerint a városvezetésnek a következő ciklusban...?

Az infrastruktúra fejlesztésére, beruházásokra vagy pedig	15,5 %
Az egészségügyre, kulturális programokra, identitásunk megerősítésére kellene összpontosítania?	22,9 %
Nem szabad szembeállítani ezeket, együtt kell mindkét területet fejleszteni.	61,6 %

A kövezett utcák aszfaltozásán kívül az alábbiak közül melyik az a két probléma, amivel a városvezetésnek foglalkozni kellene a most induló új uniós pályázati ciklusban?

A víz- és csatornahálózat kiterjesztése a város egészére.	52,2 %
Turisztikai szolgáltatások, fürdőzési lehetőségek bővítése.	23,1 %
Járdák és parkolók építésének, korszerűsítésének folytatása.	16,1 %
Egészségügyi szolgáltatások javítása	8,5 %

Szeretné-e Szovátát nagyobb, korszerűbb városként látni?

Igen. A nagyobb város több lehetőséget nyújt.	42,7 %
Nem. Elvesztené nyugalma, csendjét, szépségét, minden varázsát.	18,0 %
A korszerűsítést támogatom, a nagyobbítást nem.	39,2 %

Mit tegyünk a Kisállomás melletti óvoda-bölcsőde megkezdett, de finanszírozás nélkül maradt épületével?

Tovább várjunk egy megfelelő pályázati lehetőségre.	60,9 %
Erre összpontosítsunk a közeljövőben, más fejlesztések elmaradása árán is.	15,4 %
Akár kölcsönből is építsük fel végre.	23,7 %

A magyar állam 2011 óta állampolgárságot biztosít a más országokban élő magyarok számára. Ön igényelte-e a magyar állampolgárságot? (%)

	Igen, igényeltem és már meg is kaptam	Igényeltem, de még nem kaptam meg	Nem igényeltem, de szándékomban áll igényelni a következő egy évben	Nem igényeltem, de szándékomban áll igényelni majd valamikor	Nem igényeltem és nem is áll szándékomban igényelni	Nem tudom (NT) vagy Nem válaszolok (NV)
Szováta	29,8	1,6	25,4	18,7	23,5	1,1

A tél ott és amott

„Nemzeti szégyen: lebénította Washingtont a 2,5 centiméteres hó.” – szórja a világba a hírt január 22-én a HotNews.

Teljesen lebénította a világ egyik legfontosabb városát két és fél centiméter hó. Az Amerikai Egyesült Államok fővárosában a helyi idő szerint szerdán este képződött vékony hóréteg miatt több mint ezer baleset volt, rengetegen az út szélén hagyták autóikat, mert nagy volt a dugó, mások pedig kénytelenek voltak a gépjárműben éjszakázni.

Még Barack Obama elnöki konvoja is nehezen vette fel a harcot a Washingtonban lehultott hóval: az Andrews bázis és a Fehér Ház közötti 30 perces utat majdnem két óra alatt tették meg.

A Washington Post újságírója, Petula Dvorak egyenesen nemzeti szégyennek nevezte a történeteket. «Billiárd dollárokat költünk katonai drónokra és láthatatlan bombázókra, de a hadműveleti központunkat egy inches hóréteg megnyomorítja» – írja Dvorak cikkében.

Amikor ilyen híreket látok, hallok, az jut eszembe, hogy az orosz ember ha szórakozni akat, este megnézi a tévében a híradót ilyen és ehhez hasonló hírekkel. Minden bizonnyal mulatóságnak találja, hogy mindössze kétujjnyi vastagságú hóréteg felforgatja és kétségbeesésbe viszi a nyugati világot.

Nem emlékszem, hogy bármikor is arról hallottam volna, hogy Moszkvában vagy Novoszibirszkben vagy bárhol arrafelé milyen gondot okoz a többnapos havazás. Azt mondják, a telek Szibériában -20 foknál és 30 cm hónál kezdődnek.

„Szibériában van a világ hidegpólusa. Ez a nem éppen kellemes hely a Szibéria északkeleti részében fekvő Vjerhojanszk városa, ahol a januári átlag: mínusz 48 fok, a minimum pedig meghaladja a 70 fokot. A birodalom északi vidékein is gyakran 50-60 fokra száll le a hideg. (...) Egyébként az orosz tél többnyire már október második felében, néha azonban «csak» november elején köszönt be, hogy azután teljes félétven át teljhatalommal uralkodjék majdnem az egész óriási kiterjedésű birodalom felett. Egyik napról a másikra bőséges – néha három-négy napig tartó – havazás kíséretében érkezik. A pelyhes, vastag hótakaró alatt szinte minden élet kialszik. Vidéken még az emberek is eltűnnek a falvak utcáiról és az országutakról. Olyan csendes lesz a tájék, mintha kihalt volna az egész vidék. A hallgatag téli világot csak nagyritkán zavarja meg a szán csilingelése. Az orosz paraszt csak végső szükség esetén hagyja el ilyenkor házát, «izba»-ját: ha tüzelőért megy az erdőbe vagy bevásárolni a városba. A fából épült izba-ban jó meleg van.” (Huszadik Század)

molnos

Autósoknak

Több olyan törvénymódosítás, kormányintézkedés vagy bírósági ítélet született 2015-ben, amelyekről idén sem szabad megfeledkezniük a hazai autósoknak.

Tavaly a minimálbér megemelésével együtt két alkalommal (január elsején és július elsején) is nőtt a büntetőpont értéke. Ez az összeg a mindenkori minimálbér tíz százaléka, ami jelenleg 105 lej. A kormány május elsejétől újabb minimálbér-emelést ígér, akkor a büntetőpont értéke 125 lejre nő.

Fontos változás, hogy a legfelső bíróság tavalyi ítétele értelmében az önkormányzatoknak többé nem áll jogukban elszállítani a szabálytalanul parkoló járműveket. Ez korábban megkeserítette a sofőrök életét, mert az elszállítással megbízott cégek hatalmas összegeket kértek az autók „kiváltásáért”.

Változott tavaly a sofőrvizsgák szabályzata is. E szerint a sofőrjelölteknek nem kell újra elméletből is vizsgázniuk, ha a gyakorlati próbán elbuknak. Ez jelentős könnyítést jelent a gépjárművezetői jogosítvány megszerzésével próbálkozó személyeknek, mert jelenleg ahányszor elbuktak a gyakorlati vizsgán, a KRESZ-tesztet is újra el kellett végezniük. Kellemetlenebb, hogy a gyakorlati próbán megbukó sofőrjelölteknek továbbra is vizsgadíjat kell fizetniük, ha ismét próbálkoznak.

Tavaly októbertől az egészségügyi alkalmassági vizsgálat részét képezi az alvás közbeni légzészavar kiszűrése a sofőrvizsgán való jelentkezés előtt. Ha felmerül a betegség gyanúja, a jogosítvány megszerzése akár hónapokig elhúzódhat. Ezt a módosítást egy uniós irányelv írja elő. A megváltozott jogszabály célja, hogy csökkentse a gyakran tragikus kimenetelű balesetek számát.

Az egyik legnagyobb visszhangú 2015-ös törvénymódosítás szerint büntetik azokat az autósokat, akik pénzért vesznek fel stoposokat. A jogszabály a feketefuvarozásnak akar gátat szabni. Indoklása szerint az utóbbi időben elszaporodott az illegális személyszállítás, amely hátrányosan érinti a taxis cégeket és a személyszállító vállalkozásokat, és közvetett módon - a kieső adóbevételek miatt - az állami költségvetést is.

Tavaly februártól már csak gyerekekülésben lehet szállítani a 135 centiméternél alacsonyabb gyermekeket. Az új szabályozás szerint a 135 centiméternél magasabb gyermekeket a gépkocsi biztonsági övével is be lehet kötni úgy, hogy az öv ne haladjon el a nyakuk vagy arcuk előtt. A szabályozás alól kivételt képeznek a tömegközlekedési eszközökön utazók, és azok a gyermekek, akik egészségügyi okokból nem viselhetnek biztonsági övet, és ezt orvosi papírokkal tudják igazolni. *rtv.net*

Száll a pille(palack)

„Pille, pille szállj le...”, kezdődik a gyermekdal, és azzal folytatódik, hogy jönnek a gyerekek, akik örülnek a pillangóknak. Márciusban még nem örülhetünk a tarka pillangóknak, még nem gyönyörködhetünk könnyed táncaikban, de sajnos kesereghetünk azon, hogy rengeteg, tarka pillepalack száll le szerte a városban. Ennek nem tudnak örülni a gyerekek!

Környezetismeret órán tanulunk a környezetvédelemről, és a gyermekek szomorúan mesélik, hogy a természetet nagyon sokan személtládának használják. Pillepalackok hevernek az utak mentén, az utcácskák sáncaiban, a patakok medrében, a mezők bokrai alatt és az erdők ösvényein. Szóba kerül az újrahasznosítás. Csodálkozva hallgatják, hogy régen szinte tele volt a szatyor, amikor vásárolni indultunk. Mivel? Benne kocogtak a visszaváltható, gondosan mosott üvegek: tejes-, olajas-, ecetes- és befőttés üvegek. Ma már nincs visszaváltható üveg, de a Domokos Kázmér Technológiai Líceum IV. osztályos tanulói megtanulták, hogy van újrahasznosítás. Palackgyűjtési tevékenységet indítottunk el, amibe lelkesen kapcsolódtak be az iskola kisdíákjai. Szépen gyűlnek a palackok. Például egy mellékutcában 200 méteren 37 palackot szedtünk össze. Van a városban egy gyűjtőhely, ahová elszállítják tőlünk.

Nagyon jó lenne, ha mindenki védené környezete tisztaságát, ha nem engedné pille módra szállni a kiürült palackokat, hanem gyűjtené azokat, és beadná az újrahasznosítóknak.

Környezetismeret órán és a gyűjtés során a jó példát tanulják meg a gyerekek, de a közvetlen környezetükben, sajnos, a rossz példát látják. Vajon melyiket fogják követni?

Sajnos, a rossz példa a könnyebb út, ezért tegyünk ellene és mutassunk csak jó példát nekik. A pillepalackok ne a környezetünket „szépítsék”, hanem jussanak el rendeltetési helyükre!

A felszedett palackok helyén nyíljanak a tarka vadvirágok, ékesítve a természetet és csalogatva az igazi pilléket!

Kiss Zsuzsanna

A gazdája szeme láttára

– Felháborító, hogy mit csinálhat ebben a városban egy kutya – szólít meg indulatos hangon egy ismerősöm az utcán.

Találva érzem magam, mert több mint másfél évtizeden át egy borzos kutyaival róttam a város utcáit naponta, akkor is, amikor még nem volt divat egymást porázon tartva járni kettesben egy négy lábú kedvencel, s bizony meg is szólta érte az embert, hogy egyéb dolga nincsen. „Ha valakinek panasa van az olykor falkákba verőső gazdátlan ebek miatt, könnyen megtalál engem, mint felelőst”, gondoltam, hiszen ha az ember nem rug beléjük, ahogyan teszi már tán egykori gazdájuk, aki elkergette udvaráról, máris egykettőre felelős lesz értük.

De most nem erről volt szó. Ismerősöm azért háborgott, mert egy kedvenc, tehát egy gazdával rendelkező, bár nem porázon tartott kutya, a gazda és mindenki más szeme láttára a városközpontban tönkretette a kertészek munkáját egy virágágyásban (a fenti kép), fekhelyet készítve magának, kiirtva minden virágot. A szomszédos ágyás (alsó kép) mutatja, milyen volt. mf

Respublika és a Magyar Királyság

„Respublika, szabadság gyermeke
S szabadság anyja, világ jótevője
Ki bujdosol, mint a Rákócziak,
Köszöntelek a távolból előre!

Most hódolok, midőn még messze vagy,
Midőn még rémes átkozott neved van,
Midőn még, aki megfeszíteni
Kész tégedet, azt becsülik legjobban.

Most hódolok, most üdvözöllek én,
Hisz akkor úgyszólván hódolód elég lesz,
Ha a magasból ellenidre majd
A véres porba diadallal nézesz.

Mert győzni fogsz, dicső respublika,
Bár vessen ég és föld elédbe gátot,
Miként egy új, de szent Napóleon
Elfoglalod majd a kerek világot.

Kit meg nem térít szép szelíd szemed,
Hol a szeretet oltárlángja csillog,
Majd megtéríti azt szilaj kezéd,
Melyben halálos vésznek kardja villog.

Te lész a győző, a diadal-ív
Ha elkészül, a te számodra léssen,
Akár virágos tarka pázsiton
Akár a vérnek vörös tengerében!”

Decemberben már ezt írta: „Akasszátok föl a királyokat!” Ám ezt a versét nem szívesen olvastam, mert a törékeny testalkatú költőt szerettem, aki kész ott esni el a „harc mezején” a világszabadságért, Ahogyan az *Egy gondolat bánt engemet* című versében írta, s nem azt, aki ily módon lázít.

— így írt Petőfi 1848 augusztusában a köztársaságról *Respublika* című versében. Még emlékszem, hogy mennyire tetszettek piciny gyerekként ezek a lüktető sorok, s mennyire tetszett a költő hite az eljövendő új és jobb világban.

Az oly szépen sikerült márciusi pesti forrongás után és a Jellasics horvát bán támadásával szeptemberben kezdődő szabadságharc előtt lehetett — s tán kellett is — így gondolni a köztársaságra, hiszen a Habsburg-birodalom szorításában fulladozott az öntudatra ébredő magyar nemzet. Szabadságra, függetlenségre vágyott a magyar. 1526 óta előbb a török, aztán meg az osztrák uralkodott rajta, hát hogyne vágyta volna a rabság minden formáját végre magáról levetni.

Ha újraolvasom ma a fenti sorokat egészen más érzések járnak át, és más gondolatok kavarnak a fejemben. Értem én a „lánglelkű költő” lelkesedését, de már abban nem tudok osztozni vele. Már nem a szabadság, hanem a szabadságvágy gyermekének tartom. A hűtlen, szülőjére szégyent hozó gyermekének, aki nem csupán nem váltja be a hozzá fűzött reményeket, de egyenesen szembefordul vele.

Hogy a szabadságnak mennyire lehet „anya”, s mennyire lehet a „világ jótevője”, azt jól példázta a huszadik századi Európa, ahol totalitárius rendszereket hozott létre. A fasizmus és a kommunizmus nem az ő lelkén szárad? Oroszországban szót fogadtak a királyakasztásra biztató költőnek, kivégezték a teljes cári családot kicsitől nagyig, hogy írmagja se maradjon. Köztársaságot teremtettek, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségét hozták létre. A németországi monarchia államrendszerét 1919-ben felváltó polgári demokratikus, parlamenti képviselői, szövetségi államszervezet, a weimari köztársaság volt a bölcsője a nácizmusnak. A náci formailag meg is tartották a köztársaságot 1945-ig. Hogy az oroszoknál gyakorlatilag 1917-től diktatúra volt, s a németeknél nemkülönben 1933-tól, az nem mentesíti a „köztársaságot”. Bizony a szocialista illetve a nemzeti szocialista diktatúra anyja is a köztársaság volt. A köztársaság diktatúrát teremtett a mi tájainkon is.

Mennyi mindent elmondanak erről már Petőfi versében is a következő szókapcsolatok: *véres por, elfoglalod a világot, szilaj kezéd, halálos vésznek kardja, vérnek vörös tengersége*. Mintha Vladimir Iljics Lenin forradalmi akciótervét olvasnók. Minden ellenállás letörése, térítés szóval és fegyverrel. Vér, vér, vér. És ez még csak a születésénél. Mi már csak a folytatást kaptuk. Magyarországon Rákosival és Kádárral, a határon innen pedig Gheorghiu-Dej-zsel és Ceaușescu-val. Kaptunk a nyakunkba egy fél évszázadot belőle.

Petőfi hite a nagynak mondott francia forradalomból ered, amely elűzte az abszolutista monarchiát és megteremtette a köztársaságot. 1789. július 14-én a feldühödött párizsiak elfoglalták a Bastille börtönt. Bár voltak ennek előzményei, ezt tekintik a francia forradalom kezdetének. Köztársaság született. 1899-ben már császárság volt. A szintén nagynak mondott Bonaparte Napóleon, aki előbb a köztársaság első konzulja volt, gyakorlatilag ellopta a forradalom eredményeit, s a köztársaságot a saját császárságára váltotta. Tehát a császárság „anya” is lehet a köztársaság. A szabadságukra oly kényes franciák ezt annyira megbocsátották neki, hogy egyáltalán szóba sem hozzák, mert Napóleon, a briliáns hadvezér végighódította a fél Európát, és császárságot teremtett. Az már mégiscsak valami! Ez mind szép, de mi lett a köztársasággal? Ja, hogy az nem volt annyira fontos sem akkor, sem most? A hódítás fontosabb. A „császárság” szó szebben csengett a fülükbe, mint a „köztársaság”, meg pláne a „királyság”.

Respublika, vérben született és vérben éltél. Akkor is, ha népinek, s akkor is, ha szocialistának mondtad magad, mert folyton nevet, alakot váltottál. De valójában nem változtál. Ezt igazán megtapasztalhatta, akit meg nem térített „szép szelíd szemed”. Az András út 60 és a recski tábor valamint Fekete-tengeri csatorna szimbólumai ennek a kékszemű térítgetésnek.

Ma jobban tetszik neked, ha demokráciának szólítunk. Egy negyed évszázada „liberális demokrácia” néven élünk veled. Azaz, hogy te élsz velünk. Te zabálsz fel minket a globalizmus, az Európai Unió kulisszái közt. Jó étvágyad van, nincs kétségem, hogy sorra bekebeleznél mindannyiunkat.

1946. február 1-én ért véget a Magyar Királyság mintegy 946 éves története. (A „mintegy” használata indokolt, mert 1918. november 16-tól 1920. március 1-ig már kóstolót kapott a magyar a respublikából. Két változatából is, a Károlyi Mihályéból és a Kun Béláéból.) Volt benne dicsőség, és volt benne hódoltság. Volt felemelkedés, és volt bukás. Török iga, Habsburg járom törte a maga kényére azt, aki benne élt. A Habsburg császár magyar király is lett. De ez már csak valamiféle kikényszerített játék volt a Magyar Királysággal a dualizmus jegyében.

A Magyar Királyság valami más volt. Több volt mint a király hatalma, több mint egyszerű államhatalom. A Szentkoronában testesült meg a királyság. A Szent Korona a magyar államhatalom legmagasabb rangú alanya, a legmagasabb közbizalmi méltóság, benne egyesültek a megosztott törvényhozó, végrehajtó hatalom részesei. A Koronát illette a hatalom teljessége, tagjainak egyike sem tarthat igényt a teljes hatalomra. A Szent Korona akaratát tagjain keresztül a törvények által fejezte ki. A magyar közjogi hagyomány szerint legitim hatalmat csak az gyakorolt, aki a Szent Koronát elfogadva, annak tagjaként, a természeti-isteni törvények szellemében a Korona többi tagjával gyakorolta a megosztott politikai-törvényhozói, bírói és végrehajtói hatalmat.

„A Szent Koronának az állami jelképi funkciójára épült a Szent Korona-tan, a magyar államjog fejlődésének egyik kiindulópontja. Ez a magyar alkotmányosság alapja volt az Anjou-kor végétől egészen a második világháború végéig. A tan szerint az ország alaptörvényének és jogrendszerének végső forrása a Szent Korona és mint jogi személy a Magyar Államnak felel meg. A történelmi hagyomány szerint 1038. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján, I. István magyar király a Szent Korona képében följajlotta Magyarországot Szűz Máriának. Ezzel elkezdődött az a történelmi folyamat, amelynek során a Magyar Királyság koronázási ékszeréből a magyar államiság jelképe lett.” — olvasom a Wikipédiában.

A Szent Koronának tagja a politikai magyar nemzet valamennyi egyéne (beleértve a nemzetiségeket azaz hungarusokat), a Szent Korona területe, azaz az ország földje valamint az uralkodó. Minden hatalom forrása a Szent Korona. A hatalmat a tagok közösen, azaz az uralkodó és a nemzet együtt gyakorolták. Nem a királynak volt országa, népe, hanem a Nemzetnek, az országnak volt királya. A magyar király hatalma nem „isteni eredetű” nem korlátlan uralkodó, hanem a nemzet választotta, és akaratát az országgyűlés jóváhagyásával jutathatta érvényre.

Egy kis nép az idegen népek tengerében több mint ezer év után is megmaradt. Nem jelentéktelen teljesítmény, hiszen hány és hány másoknak nem sikerült túlélnie a történelem viharait! A Magyar Királyság mintegy félezer évig Európa meghatározó állama tudott lenni, aztán megtörte a török, s a magyar azóta sem talál igazán magára.

A Petőfi által oly hön várt respublika sem erősítette meg a nemzetet. Inkább szétszórta, erejében gyengítette. A háromnegyed évszázadnyi „népuralom” és „internacionalizmus” egy újabb Moháccsal ér fel. A külső belső nyomás már-már fojtogatja. Már csak magyarnak nem szabad lenni, akármilyen más lehet, csak az nem. Csak magyarul érezni, gondolkodni, magyar érdeket nézni nem lehet. A hitét veszik el az embernek, a valakikhez tartozás örömét, a történelmi vertikum tudatát, s a felelősséget apáink és gyermekeink iránt, hogy ne csupán a magunk villanásnyi életével törődjünk.

Manapság nemzetközi szervezetek mögül is hiénák lesnek ránk. Egész országokat támadnak meg. Újabb uzsorások lepnek el minket, rafinált módszerekkel fosztanak ki. Egyetlen kölcsönrel már a karmaik közé kerültél, az övék vagy, nekik dolgozol, már a bőröd sem a tied.

Magyar Királyság, maradt-e valami belőled? Valami megtartó erő, valami igazodási pont? Tudsz-e hitet adni a magyarnak nekünk?

Molnos Ferenc

Ki vagyok én?

Ki vagyok a földön, ki hát e világban
Hol megannyi lélek gyötrődik hiába?
Sorsom ismeretlen, de akaratom nagy,
Mindig csak előre, s a félelem elhagy.

Vezessen utamon, őseimnek hite,
Netán egy féltő kéz, Isten szeretete.
Vagy legyek én magam, végzetem kovácsa,
Csak tudjam majd végül, nem éltem hiába!

Bármerre is tartok, bárhova is megyek,
Önmagam vagyok hát, s mássá nem lehetek!
Itt élek e földön, mit hazámnak mondok,
Mégis mások szerint, egy idegen vagyok.

Legyek hát idegen, árnyék a tükörben,
Legyek hát szikla, sivatag szívében,
Legyek hát falevél, mit a szél továbbfúj,
Legyek hát törött ág, ki vízesésbe hull!

Nem tudom mi vár rám, de nem is akarom,
Tudom hogy ki vagyok, s most meg is mutatom!
Székelyföld szülöttje, mint oly sokan mások,
Kik e szép hazától, annyi mindent vártok.

De nem lehet igaz minden, mire vágyunk,
Ha nem teszünk érte, csak távolról látjuk.
Megannyi gondolat, érzés és akarat,
Képes eltűnni, mint égen a csillag.

Elporlad hát ő is, mint ember és állat,
Mégis jelenléte semmivé nem válhat.
Űr marad utána, s bámulja a világ,
Hová tűnt hát el az, kinek fénye sziporkáz.

Legyek hát egy csillag, ki el nem halványul,
Legyek hát egy gyertya, mely fellángol s kihuny,
Legyek hát egy színfolt, az élet szürke vásznán,
Legyek hát egy emlék, kit feledés nem vár!

Dénes Csaba Antal

Nem csak

Nem csak a kivénhedt gémeskút, amit már régen befödtek és csak figyelmzettetőnek hagyták ott fölötté ostorát, hadd lássa a méla tébláboló, hogy itt vigyázni kell, mert csak egy rossz lépés, és váratlanul elnyelhet a mélység... nem csak a leégett csűr, amely egykor a kérődző barmok szállásaként s a téli kóstjuk raktáraként szolgált, de vár és magaslat is volt, barlang és alagút, olvasásra vagy szundításra alkalmas csendes rejték és vidám hancúrozások izgalmas terepe... nem csak a kidőlt kerítés, amit mindig csak késő ősszel és télen, mezei munkák fogytán, értünk rá javítani, és valamiért kizárólag csak a vasárnap délelőttök voltak alkalmasak e feladatra... nem csak a ribizlibokrok kuporgó sora, mögöttük a nekik háttérrel adó roskatag tapaszos szomszéd ház, amelynek merész ívben befelé hajló falára dőlve, nagyanyám szeme elől elbújva a bokrok takarásában, kórusban szedegethettük a sötétvörösre ért kövér gerezedeket... nem csak a túlságosan hamar kiszáradt cseresznyefa az udvaron, akivel alig kötöttünk ismeretséget, s máris elhagyott, szomszédkertek meglöpött cseresznyefáira bízva fékezhetetlen éhségünk csillapítását... nem csak a korán termő nyári alma a virágoskert zöld gypén, ami a harmatos főben reggelente ott lapult, egymással versengve szedtük fel a fátyolos-fehér héjú gyümölcsöt, s finom húsa kásásan, puhán omlott szét a szánkban... nem csak a sípnek való vesszővel ellátó öreg fűz, a mindig újrakezdés örök szimbóluma, amit ősszel hiába nyírtak kopaszra, nekünk minden tavasszal új koronát nevelt... nem csak az ő-öreg vackorfa sokölnyi törzse, ami itt felejtődött egy másik korból, s tán már régóta nem is vénült tovább – nagyanyám sok-sok évtizeddel korábban is ilyenek ismertek meg –, dacolt az idővel, viharral, lesújtó villámmal, eget tartott fölöttünk hatalmas koronája... nem csak a télen mindig kibontott gypű a ház mögött, ahol ródlis sem kellett a játékhoz, a jegesre koptatott csuszán a patakig vitt a felpatkolt bőrtalpú bakancs... nem csak a nyikorgó kerekű taliga, aminek darabjait végül észrevétlenül ette meg a szű vagy valami kór, s úgy fogyott el, mint a hóember tavasz felé... nem csak kenderáztató a kert végén, amelyben kötegekben puhult a majdani kócunk, amit tilolás utána megvámoltunk, hogy legyen golyónak való majd a bodzapuskákba... nem csak a mézízű körte, aminek édes leve könnyen kicsurrant a szájából, s mellünkre cseppent... nem csak az utolsó dürrückölő romja a közeli malomárkon.

És nem csak a sziklák között kanyargó, aztán titokzatosan a mogoró bokrok közé bújó, szívet dobogató varázslatos ösvény Móric-kő alatt, amin nem lehetett józan fejvel végigmenni, csak valami különös kábulatban... nem csak Kalimán bükkös oldala, az első és örök erdő, ami megnyílt előttem, s aminek hangulatát azóta sem lelem... nem csak a földcsúszással csaknem szemünk láttára keletkezett tó Szállásban a kasszálónk mellett – mintha ajándékba kaptuk volna –, ahol szénakészítő hosszú nyarakon az ebédszünet természetes része lett a langyos vízben való lubickolás... nem csak a Baromkert szabadságot jelentő libalegeelője, ami minden gyermeket befogadott... nem csak a patakkal kettőbe osztott iskolaudvar, ami oly bőséggel termékenyítette meg a gyermeki fantáziát, hogy teljes sikerrel el lehetett felejteni az elmúlt és következő órák izgalmaikat, s ami vakációk alatt is odavonzott, kalandra sarkalt, játékra ösztökélt vízzel, kövekkel, égerfákkal, a két partot összekötő ácsolt fahíddal, s alatt az arénaként használt „szigetel”... nem csak a templom várfalként emelkedő magas kőkerítése a tövében kifliként kanyaruló szorossal, a titokzatos félhomályával, s középkori hangulatával.

Nem csak a Sóstó, a Györfi-gát varázsa, Füge-vár megszokott zakatolása... nemcsak a pajtasok, játékok, összefogások, az emlékezetben is fakuló arcok... nemcsak a lendület, a kitorzó lelkesedések, a kétely nélküli hit, a feltétlen bizalom... nem csak a kimondott szó hitele... nem csak a gyermekkor tisztasága... nem csak... *Molnos Ferenc*

Teremfoci – Sóvidék Kupa

Sóvidék Kupa néven szerveztek teremfutball-tornát négy csapat részvételével február 14-én a kisállomási sportcsarnokban.

Részvevők:

- CS CAUTIS STEAUA SUDULUI BUCUREȘTI (a 2001-2002-ben születettek)
- PARAJD (az 1999-ben születettek)
- KOROND (az 1999-ben születettek)
- SZOVÁTAI MEDVE-TÓ (az 1999-2000-ben születettek)

Eredmények:

STEAUA – PARAJD	2-1
MEDVE-TÓ – KOROND	3-1
STEAUA – KOROND	1-5
MEDVE-TÓ – PARAJD	3-0
KOROND – PARAJD	3-0
MEDVE-TÓ – STEAUA	7-3

Végző sorrend:

1. MEDVE-TÓ	3	3	0	0	13-4	9 pont
2. KOROND	3	2	0	1	9-4	6 pont
3. STEAUA	3	1	0	2	6-13	3 pont
4. PARAJD	3	0	0	3	1-8	0 pont

Legjobb kapus: Lőrincz Árpád Botond – KOROND
Legjobb játékos: Csorján Valentin – MEDVE-TÓ
Gólkirály: Balázs László – KOROND

A szovátai csapat tagjai: Majla Róbert Zsolt, Balogh Szilárd, Csorján Valentin, Bokor Ottó, Néma Róbert, Vadász Róbert, Marton Zsolt

Edző: Kénesi Lajos
 Ügyintéző: Jakab Zsolt

A Beszterce Kupán

Huszonhét csapat több mint 300 sportolója részvételével ötödik alkalommal szervezték meg a Beszterce Kupa küzdelmeit március 5-én.

A Szovátai Medve-tó Sportklub Taekwondo W.T.F. Szakosztálya Máté Miklós 4 danos edző és Kiss István oktató vezetésével 6 sportolóval nevezett küzdésben és formagyakorlatban.

Eredményeik: – Küzdésben –

Nagy Henrietta II. helyezett (A class, kis Junior, -30 kg),
 Janka István II. helyezett (B class, kis Junior, -35 kg),
 Kincses Sarolta II. helyezett (B class, Junior, -68 kg),
 Hajdú Artur III. helyezett (B class, gyerek, -25 kg),
 Formagyakorlatban csapatban harmadikok. Egyéniben:
 Nagy Henrietta I. helyezett,
 Szócs Anasztázia II. helyezett,
 Birta Edina III. helyezett.

Párosban: Nagy Henrietta és Szócs Anasztázia I. helyezett,
 Birta Edina és Szócs Anasztázia II. helyezett.

A 6 sportoló összesen 11 érmet hozott.

I. helyezés öttusában

A Napsugár Öttusa Bajnokság Maros megyei szakaszának rendezésére került sor, 2016. március 11-én a Bolyai Farkas Elméleti Líceum sportcsarnokában. A bajnokság a III. osztályos tanulók sportvetélkedője, azoké, akik a sport területén jelesen teljesítenek.

Idén, immár hagyománnyá válva, Cristian Weisz tanár irányításával és felkészítésével az S. Illyés Lajos Általános Iskola öt lelkes diákja nevezett be a bajnokságra.

Az öt diák: Zsombori Artúr, Biró Zoltán, Mihály Kata, Bokor Bálint és Veress Apor, nagy odaadással, bátorsággal és lendülettel, mondhatom magabiztonsággal végezték a próbákat.

Az öt próba: ügyességi akadálypálya, célbadobás, helyből távolugrás, egyensúlyozás, váltófutás.

A versenyre kilenc csapat nevezett be, a szovátai „ÖRÖKMOZGÓK” nyolcadikként rajtoltak. Ügyességük lenyűgöző volt, hiszen a 45 maximális pontszámból 40 pontra teljesítettek, jóval megelőzve az ellenfeleket. Így sikerült I. helyezést elérniük megyei szinten, ami azt jelenti, hogy továbbjutottak a bajnokság országos szakaszára. Ennek megrendezésére Sepsiszentgyörgyön kerül sor még az idén.

Az elkövetkezendő tanévben, 2016-2017-ben, a szovátai S. Illyés Lajos Általános Iskola munkaközösségét az a megtiszteltetés éri, hogy megszervezheti a Napsugár Öttusa Bajnokság Maros megyei szakaszát.

Köszönjük gyermekeink kitartását és odaadását, a szülők támogatását, Cristian Weisz tanár lelkesedését és türelmét, valamint a két III. osztályos tanítónő Fülöp Katalin és Lőrinczi-Hartlein Enikő bátorítását.

Hajrá, „ÖRÖKMOZGÓK”! Vár az Országos Bajnokság!

Lőrinczi-Hartlein Enikő

Egy dögös kiscsaj bemegy a bárba, és letelepszik az egyik bárszékre, majd hangos koppanással lerak a bárpultra egy vibrátort. A csapos pókerarccal megkérdezi: – Mit adhatok? – Nekem egy Vodka-narancsot... (folytatás a rejtvény Poén 1 és Poén 2 soraiban)	Készítette: <i>Molnos Ferenc</i>	Hangtalanság	Szilágy-sági folyó	Ókori egyiptomi isten	Elias ... svéd teniszező	Kettős kötőszó	Dzsidás lovas katona	Javító jelleg	A megfelelő	
	Poén 2									
	Avers (numizmatika)									
Méter		Bezabál	Bácsi falun							
Poén 1	Ilyen volt az egykori diák	Fél ablak Vörös festőanyag		Seb Japán lábbeli					Liter Zavart okos	
Szép emberi feladat					Északi vármegye Vés					
Hangos vita						Hat (rom.) Rozália egyneműi				
Krokodil (ékfölösleggel)							Halotti lakoma Gléda			
Idegen kocka (fordítva)		Nátrium Biztatószó			Nád része Olasz városból való					
NATO franciául			Tadzs. minisz. Nagy írónk (ford.)					Zorró jele Tölgyféle		
A „kassai polgár”				Névelő Sugár		Er Fejetlen Ioan		Fél ruca Bihar m.-i jelzés		
Nemzeti Bajnokság I. csoportja		Toszkán folyó Id. Aliz					Pesti sportklub KGB-előd			
Hasan Ferit ... zeneszerző				Id. Ráki Visszaszalad!						
Kicsinyítő képző		Lappangó Idegen Nílus						Helyrag Buzgalom (vissza rom.)		
Legalább						Szegmens Gárdonyi Géza				
... Clapton gitárművész			Szajkabantartó Tömegjele							
Torz óriás				Ezt mondd!						

Felelős kiadó: Szováta Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester
Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
Lapszámunk munkatársai: Dénes Csaba Antal, Kiss Zsuzsanna,
Lőrinczi-Hartlein Enikő

ISSN 2069-0827